

питиѣ агебата¹⁾ Коммия съ часть отъ конницата, съ останалитѣ войски се обърналъ противъ тревиритѣ, които застрашавали лагера на Лабiena. Като се спрѣли на разстояние около 100 версти отъ послѣдния, тревиритѣ чакали пристиганieto на германскитѣ спомагателни войски. Но Лабienъ излѣзълъ противъ тѣхъ съ 18 кохорти и конницата, и чрѣзъ

една военна хитрость (умишленно отстѣпление и послѣобратно нападение) съвсѣмъ ги разбилъ. Като се научили за това, германцитѣ се върнали въ земитѣ си, а прѣдводителъ на тревиритѣ билъ назначенъ Цингеториксъ, родомъ тревиръ, който отъ началото останалъ вѣренъ на римлянитѣ.

§ 28.

14-ия походъ на Цезаря противъ германцитѣ (2-ий); — дѣйствиата противъ Амбиорикса; — обсадата на лагера на Цицерона отъ сикамбритѣ (53).

Като не намѣрилъ вече врагове въ земитѣ на тревиритѣ, Цезарь рѣшилъ да прѣмине прѣзъ Рейнъ, да накаже германцитѣ и заедно съ това да отрѣже на Амбиорикса отстѣплението въ Германия. Прѣзъ Рейнъ билъ прѣкаранъ мостъ пѣ горѣ отъ онова мѣсто, гдѣто билъ направенъ първия. Като оставилъ силни отряди за охранението на моста и главния градъ на тревиритѣ, Цезарь веднага трѣгналъ за земитѣ на суевитѣ. Убитѣ²⁾, които всѣкога били приятели на римлянитѣ, увѣдомили послѣднитѣ, че суевитѣ опълчили всичкото си, способно да носи оружие, население и отстѣпили къмъ далечнитѣ прѣдѣли на земитѣ си (въ Харцъ), като разорили отзадъ лѣжавшитѣ. Тѣй като дългото пространство отъ прѣдѣлитѣ на убитѣ до непроходимитѣ гори на суевитѣ, разорено отъ послѣднитѣ, било цѣла пустиня, то Цезарь, опасавайки се отъ недостатѣкъ на храна за армията, рѣшилъ да се върне обратно задъ Рейнъ. Обаче, за да не избави напълно суевитѣ отъ страха за нахлуване въ земитѣ имъ, той заповѣдалъ да снематъ само нѣколко пролета

отъ моста, близо до дѣсния брѣгъ на Рейнъ, а на лѣвия да се издигне кула и укрѣпление, и оставилъ за тѣхно охранение и това на моста Волкация Тулла съ 12 кохорти.

Слѣдъ това, въ срѣдата на лѣто, той открилъ походъ противъ Амбиорикса въ земитѣ на ебуронитѣ. Минуция Базилия съ конницата испратилъ напредъ прѣзъ арденската гора, като му порѣчалъ, гдѣто и както можало, съ внезапно нападение да одържи нѣкои успѣхи надъ неприятеля, а самъ обѣщалъ да слѣдва съ пѣхотата задъ конницата.

Базилий проникналъ почти до самото мѣстонахождение на Амбиорикса, който едва съ голѣмъ трудъ успѣлъ да се спаси отъ прѣслѣдуващата го римска конница.

Тогава Цезарь оставилъ Цицерона съ 14-ия легионъ да пази всичкитѣ тяжести на армията въ Адуа-тука (днесъ Тонгернъ), Лабiena съ 3 легиона испратилъ въ земитѣ на менапитѣ (Брабантъ и Хелдернъ), Требония сжщо съ 3 легиона — да разорява земитѣ на адуадукитѣ (Намюръ), а самъ съ останалитѣ 3 легиона трѣгналъ противъ Амбиорикса, който билъ събралъ извѣстно число конница на р. Скалдись (Шелда), въ края на арденската гора. Той

¹⁾ Агебатитѣ живѣвали въ околноститѣ на Аррасъ (Arras)

²⁾ Убитѣ — въ околноститѣ на Кѣлвъ (Köln).